

דברי הכפר

הייתי רוצה לנסות מהכל,
לסעוד מכל דבר,
אדם חי רק פעם אחת,
(אם לא נסתמר על גלגול נשמות)
ולא כל-כך הרבה זמן,
שיוכל לבזבז אותו
כך סתם.

אני רוצה לראות הרבה מקומות
להפיר צורות חיים,
והרבה-הרבה אנשים.
לנסות כל מיני חוויות
להפיר עוד דרכים להנות, לגלות,
שונאת לחשוב
שעברתי
ולא ניסיתי,
ולא מיציתי,
את כל שניתן למצות
וכל שרציתי ותכננתי לעשות,
לדעת, לראות.

ורד מוסנזור.

מספר 917

י"ב באייר תשמ"ה
3.5.85

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ ל מ י
ל א ל פ ר ס ו ס

מה-משמע

- ## ברוכים השבים אליסון ואילן, גיא ואורלי.
- ## דרך עליחה לג'ורג' ולהרי ברג שיצאו לחו"ל לפני ימים אחדים.
- ## ארועי חג העצמאות היו משביעי רצון ועברו את ה"טסט".
- ## בקורס החיאה שנערך ביום ג' ובו המשתתפים, המטפלות והמצילים, הנשימו בובה ונהנו מהעסק. כולי תקווה שלא נזדקק לנסיונותיהם.
- ## לאתי ואורי ולמשפחות אדלשטין, בן-חיים את גולדברג, מזל טוב להולדת הבן הנכד, האחין.
- ## בצאן מודיעים על הפוגה בהמלטות וכפי הנראה הצוות ניצל הפוגה זאת על מנת ליהנות מארוחת שחיתות נוסח צרפת שערכו לכבוד שני הגוזזים "הפרנסווסים" שגזזו את צמרו של צאננו וכבשו את ליבן של כמה מנערוותינו באותה הזדמנות.
- ## כל מקום מתברך באביר משלו ולדעתי האישית בכפר הנשיא האביר בו התברכנו הוא מלווין. אלא שגם לאבירים קורים תאונות. בערב "סקייטים" שנערך ביום ב' השבוע החליק אבירנו מגלגילותיו ושבר את רגלו. כפי הנראה יצטרך לעבר נתוח לתקון השבר. הצלחה בנתוח והחלמה מהירה מלווין.
- ## עוד תאונה ארעה במשק. דליה בוסקילה התנגשה בעצם כלשהו וגרמה לעצמה חתך בעת שנהגה ב"צ'רלי".
- ## לכל המאושפזים בצפת בימים אלה: והם אסתר פיליפס, חיים גלעדי, מיק אלמן, תרצה (בתו של רוי אב) ומלווין - החלמה מהירה. כולנו מאחלים לראותכם בקרוב בינינו. תפשו קומות 1, 2, ו-4 בבית החולים!!

מזל-טוב

ל י ו ם ה ו ל ד ת
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

נעמי כהן 5.5

דבי חצור 7.5

אלינעה נאי

מרדכי ברור

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

מיק אלמן 8.5

יופי אפטרות 9.5

נורית אורן

ביני יודאקין

שוש וגרשי אפשטיין 9.5

אלזה בן-חנוך 10.5

ג'ין ווטרמן

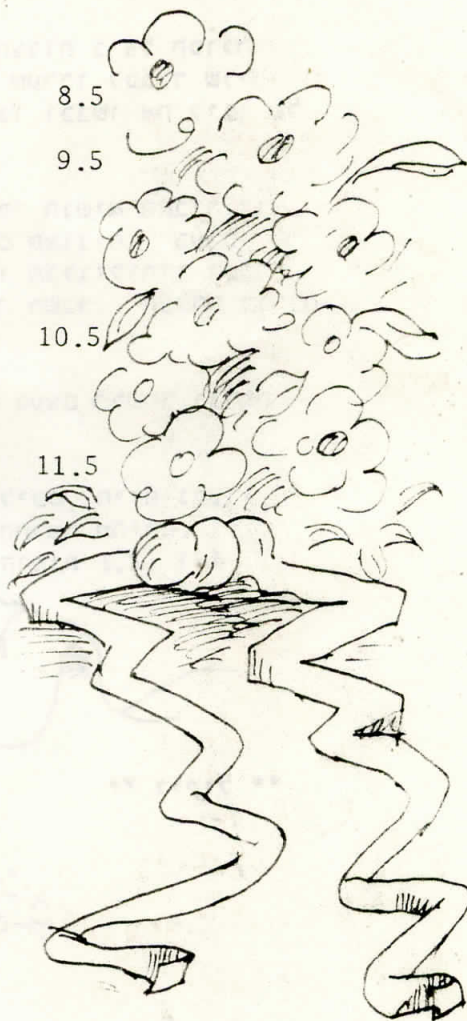
חמיר שפרונג 11.5

רינת אורן

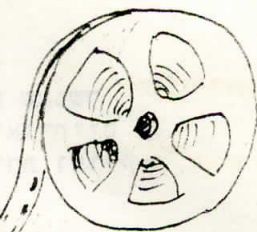
ל ה ו ל ד ת ה ב ן - ה נ כ ד
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

לאטי ואורי

לאוסי ולכל בני המשפחה

פִּיֶּת הַסֵּרֵט הַשְּׁבִיעִי

שֵׁם הַסֵּרֵט : "גִּיבּוֹר מִקּוֹמִי"

LOCAL HERO

הַבִּימוֹי וְהַתְּסִרִיט : בִּיל פּוֹרְסִיט

הַשְּׁחָקִנִים : בֵּרֵט לִנְקִסְטֵר, פִּיטֵר רּוֹג'רֵס, דֵּנִיס לָאוֹסוֹן

סֵרֵט טוֹב מְאֹד וְשׁוּוֹה צִפִּיהַּ מַעֲמִיקָה, בַּעֲקֵר מְשׁוֹם הִיטוֹ גַּם סֵרֵט מֵהֵנָּה בִּיּוֹתֵר.
הַבִּמְאִי בִּיל פּוֹרְסִיט, שַׁעֲשָׂה אֶת "הַחֲבֵרָה שֶׁל גִּרְגּוֹרִי", הַתִּבְגֵּר מַעֲט וַיִּצֵּר לַעֲצֻמוֹ
סִגְנוֹן עֲצֻמָּי.

הַסֵּרֵט נֶעַל גְּבוּל הַסּוֹרִיָּאִלִּיזְם, מֵלֵא הוֹמּוֹר וְאַהֲבַת אָדָם. כִּדָּאִי מְאֹד לִרְאוֹת אֶת
בֵּרֵט לִנְקִסְטֵר שֶׁלִּמְדוֹת הַזִּדְקָנוּ הוּא מִמְשִׁיךְ לַמְצוֹא תַּפְקִידִים מֵתֵאִימִים וְלִהְיוֹת קְרִיירָה
וְתִיקָה (נִרְאָה אוֹתוֹ בְּקִרְבֵּי "אֶטְלַנְטִיק סִיטִי").

בְּקִיצוֹר, כִּדָּאִי מְאֹד לִרְאוֹת אֶת הַסֵּרֵט.

"שׁוֹרֵשִׁים"

לְאַחֵר שֶׁחִילְקָנוּ לָךְ אֶת הַדְּפִים לְכַתִּיבַת קוֹרוֹת חַיִּים, אֲנוֹ שׁוֹב מִזְכִּירִים לָךְ מֵהַ
עֲלִיךְ לַעֲשׂוֹת, כְּדֵי שֶׁהַמִּיבְצֵעַ הַחֲשׁוֹב הַזֶּה יִצְלִיחַ.

עֲלִיךְ לִסְפֵּר וּלְכַתּוֹב בְּמִלִּים שֶׁלָּךְ אֶת תּוֹלְדוֹת חַיֶּיךָ. אִם יֵשׁ לָךְ בַּעִיָּה לְכַתּוֹב
בַּעֲבֵרִית, כְּתוֹב בַּשִּׁפְהָ הַנּוֹחָה לָךְ. רִשּׁוֹם בְּתַחֲלִילַת הַקָּטֵעַ אֶת שִׁמְךָ הַקּוֹדֵם (בְּמִקְרָה שִׁשְׁמֶךְ
הַחוּלָף לְשֵׁם עֲבֵרִי, אִם אֶת שִׁמְךָ שֶׁלִּפְנֵי הַחֲתוּנָה) וְחֲתוּם בְּשִׁמְךָ הַעֲכָשׁוּרִי.

אֲנוֹ כִּלְלָנוּ בְּפִירוּיִיקָט זֶה אֶת כָּל חֲבֵרֵי כֹפֵר הַנְּשִׂא, כּוֹלָל הוֹרִים, וּמִקּוּוִים
שֶׁבִּסּוֹף הַמִּיבְצֵעַ יִהְיֶה לָנוּ נֶכֶס יָקָר לְכוֹלָנוּ -

"תּוֹלְדוֹת חֲבֵרֵי כֹפֵר הַנְּשִׂא"

לְמַעַן יִידְעוּ יִלְדֵינוּ, נִכְדֵינוּ וְנִיְנִינוּ, מִי הֵיוּ הַמִּיִּסְדִּים, הַבּוֹנִים וְהַמְּשִׁיכִים שֶׁל
הַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁהוּא יָקָר לְכוֹלָנוּ.

בְּשִׁאלוֹת אוֹ בְּקִשְׁתָּ עֲזָרָה אֲפֻשֶׁר לִפְנוֹת לַעֲלִיזָה נ., רַחֵל א., אֲנָגָה ס. אוֹ אֲרִיקָה א.

בְּהַצֻּלָּה

עֲלִיזָה נ. וְרַחֵל א.

בינינו לבין עצמנו

יום העצמאות

החג הזה, שיש לו משמעות קיומית גדולה, אין לו שום אחיזה במסורת שאפשר להישען עליה. לגבי כל החגים האחרים בלוח העברי יש מקורות תנ"כיים ואגדתיים ובדרך-כלל ניתן לנצל את המקורות האלה, כדי להלכיש את החג בבגדי מסורת ופולק-לור, שמדברים גם אל החילוני ביותר שבתוכנו.

עם ישראל, אחרי שהתנער מכל התסביך של נחיתות גלותית, הסיר מסדר-יומו של יום העצמאות את המצעד הצבאי והפך את החג ליום פיקניק, יום כחיק הטבע ול-יום של תחרויות עממיות. לפעמים ריח הסטייק החרוך, הקבאב והשישליק - הקטורת המודרנית, כנראה - הופך למיטרד אקולוגי של ממש.

אצלנו עדיין מחפשים תוכנית למסיבה וכמובן, תוכנית משמעה הומור. היה לנו מזל השנה: מלא כלום ועל רגל אחת הורכבה הופעה - "זיג" - שהצליחה מעל המשוער. עד כמה שכותב שורות אלה מסוגל לשפוט - והוא היה כרוך בענייני ארגון החג - היה זה חג נינוח, רגוע, שהשאיר אחריו הרגשה של "הלוואי ונזכה להרבה חגים כאלה".

במקום אחר בעלון, ירון סינה - שהיה הכוח הסוחף בכל הקשור לחג - מודה לכל אלה שתרמו להצלחת החג. נדמה לי ששכח לא מעט שמות של חברים שעזרו - ממקשטי חדר-האוכל למפעילי האלקטרוניקה, ומעל לכול - לאותם החברים שהשתתפו ביום הספורט.

כאן אולי המקום להעלות הצעה, שלגבינו היא בחינת חידוש, אם כי מקובלת במש-קים אחרים. מוטב שוועדת ההצעות תביא לאסיפה הצעות לצוותי חגים ושצוותים אלה - כמו ועדות - יתפקדו לפחות שנתיים. יש חברים שבצניעות או - חלילה - בהתחמקות מוצאים דרך לא להשתתף בצוות חג זה או אחר. קשה יותר לסרב לשבת בצוות שהחברה ממנה. אם הצעה זו תתקבל, אזי תוכל ועדת החגים לעסוק בתוכני החגים - דבר שהרבה פעמים סובל, כי צעירים וותיקים כאחד מסרבים לצאת לימי עיון שלפני החגים.

התעמולה פועלת בדרכים מוזרות

לא רק אצלנו קיימת נטיה לשכתב את ההיסטוריה. עובדה. ביום השואה ראיתי בשעות המיועדות לצופים צעירים סרט הנשפה (animation), שנקרא "הגפרור השביעי". מדובר בו בילדה פולניה-יהודיה, אם כי המילים "יהודי", "יהודיה" אינן נשמעות כלל במשך כל הסרט. היא הופכת לשריד האחרון של המשפחה - אב, אם, סבתא - שכנראה מוצאים את דרכם למשרפות מחנות ההשמדה, אם כי אין רמז להשמדה. יש צבא פולש שחיללו חוב-שים קסדות גרמניות, אבל צלב הקרס לא מופיע כלל. הפרטיזנים רוצים שאבי הילדה יצ-טרף אליהם ואין זכר לאנטישמיות פולנית. הילדה הגיבורה הורסת גשר, כדי להפסיק את המלחמה ומכאן המסר של הסרט, שאין לעשות מלחמה לעולם. מפיק הסרט הוא ישראלי שמצ-ליח להעביר מעין קידוש של ליל שבת מבלי להזכיר את השבת או להראות מגן-דוד. כל עוד בלבב פנימה נפש ישראלי הומיה...

הזרעה מלאכותית - עסק רציני

ראינו השבוע, כחלק מיומן הווידאו של התק"ם, את ישראל אבידור, יואל, מיכה והכבשים מככבים בסרט שהפיק אידו סלע. ישראל הרצה בפנים מאובנות, כאילו מתייחס לחורבן בית המקדש, יואל ומיכה החזיקו כבשים בתנוחה מעניינת מבלי להניד עפעף ואף אחד לא התייחס לבעיה חיתית גדולה. מוציאים אל כל התענוג מ"פרו ורבו" של המרינו בטענה שאיל, ולו החזק ביותר, לא מסוגל להרכיב כבשים מרוב עייפות. אבל איפה ההתייחסות לרגשי הכבשים עצמם? לא די לראות צג (מסך) של מחשב משרטט גרף, המצביע על כמות הזרעים שבזרימה. רוצים לדעת האם עכשיו, כשהאיילים משוחררים מן הצורך "לקפוץ", הם מוציאים את האנרגיה בספורט או ברידג'...

(סוף בע' 15)

מעוללות יום העצמאות

ברכות ליום ההולדת של המדינה

שכתבו ילדי כיתה ב' - "חרוב"

צחי: שלא יהיו גנבים בארץ.

דריה: ברכה ליום העצמאות מדריה למדינה:

שתחיה אלפי אלפי שנה.

ואני מאחלת לך גם שיהיו לך שנים טובות מאוד.

שלומי: שהמדינה תהיה עשירה מתוקה וחזקה

ושהיו הרבה יהודים בארץ-ישראל

שהארץ תהיה גדולה. ושלא ימותו אנשים.

שירי: לארצי יום הולדת שמח. שתמיד תהיי עצמאית וחזקה כדי להגן עלינו

ושהחילים שלך יהיו בריאים.

גם אבא שלי!

שכל היהודים יבואו להתגורר כאן וגם סבא וסבתא שלי.

שתמיד יהיו לך מקומות יפים כמו הכינרת וכפר הנשיא

שיהיה חופש ושלוש

מאחלת לך שירי.

אבי: שיהיה שלום בארץ.

אדוה: יום הולדת למדינה

מזל טוב מזל טוב למדינה

אני אוהבת שיש יום העצמאות

ואני שמחה שהמדינה שלנו קיימת.

ענת: שתהיי יפה ופורייה

והחילים יהיו חזקים ויגנו על הארץ.

עיינב: אני מאחלת למדינה שיהיה שלום במדינה

ושתהיי נקיה ויפה עד עולמים ושכל היהודים

יאהבו אותך עד סוף חיייהם.

נעמה: למדינה שלנו: אל תילחמי שוב,

שלא תהיה שוב שואה

תחיי בשלום ושלווה עד 120.

מרב: שהנסיגה מלבנון תיגמר וכל החילים יחזרו בשלום

ושלא יתחיל שוב כל התהליך בגטו.

* * * * *

תודות: תודה ראשונה לחברת הילדים שבזכותם למעשה התאפשר לנו לבצע את כל

האירועים. ההיענות והנכונות שגילו הישרו רוח טובה וחיובית.

תודה מיוחדת מגיעה ליענקלה, הלא הוא מאמן הכדורסל, שבזכותו הת-

קיים יום ספורט משגע, ששיתף מספר רב ביותר של אנשים מכל שכבות הגיל.

תודה לאלכס ו. שדיגלל את הקיבוץ ולאורי שובל שהכין כתובת-אש

ומדינה פרחונית לתפארת.

כמובן, תודות לכל האנשים שעזרו, טרחו, הגבירו קול, הרקידו, ניגנו,

הופיעו, הכינו, סייעו, קישטו, הקריאו, האכילו וניקו.

תודה מיוחדת למלוין על השלט המאיר הנהדר שהכין.

תודה אחרונה לקהל הנהדר של קיבוצנו שגילה רוח של שובבות, שותפון

וחגיגות, שלמעשה איפשרו חג כזה נהדר.

ירון - בשם הצוות הבלתי מוכתר של יום העצמאות

(יעל ש.; אריק א.; דודיק, רקפת, אנג'י, תמר ו., אדי ב., יוני ב.,

יענקלה, מעין פ. ועוד...)

להיות איתם

ביום הזיכרון לחללי צה"ל הלכתי עם ילדי
כיתתי לבית הקברות להניח זר על קברו של
ארנון. באותה הזדמנות קראתי את השיר.

כ ש כ ש ל ב ס ו פ ה
לארנון שורצמן ז"ל

כשכשל בסופה
תחת חלפי העלים
התנפצו אמיריו
בצליפות של אור.

גוויתו האפלה
רשמה אלכסון
בצל הולך ומתמעט
וציפורים נזעמות
שרטטו בצווחות אבודות
את קווי המיתאר
של ענפיו הגדועים.

ואנחנו ישבנו וביכינו
את ההרים העתיקים
בעד לחללק החדש.

חיסול החינוך הקבוצי?

(מספר הערות למאמרו של משה)

דומני שמאמרו של משה ב"דברי הכפר" מס. 915 הוא מאמר חשוב, כתוב היטב וב- צורה מעמיקה. אני מקבל את הנחותיו היסודיות בהתלהבות, למרות שאני מסיק מסקנות שונות מאותן ההנחות. גם ציטוטיו לרוב נבחרו בטעם. ואולם תיקון אחד קטן: המורה הוותיק (הח' דוד שאל מגוש זבולון-יגור) וי. קניוק במאמרו על ב"ס עמק יזרעאל כותבים על כתי-ספר אזוריים, שהם שונים מבית-ספרנו, ארגונית ורעיונית, הואיל והם אינם מקיימים כל אינטגרציה. אני תומך, יחד עם משה, בחשיבותה של אינטגרציה כבעיית הבעיות במדינת ישראל בת זמננו. זאת אמונה יסודית שחייבת לשמש לנו נר לרגלינו. ואולם כאן מספר נקודות, בהן אני חולק על דעתו של משה - או שבהן אני מבקש הבהרות נוספות ממשה.

(א) טיב האינטגרציה. ביה"ס "עמק הולה" מקיים אינטגרציה הלכה למעשה. לומדים בו כ-330 תלמידים מ-11 מושבי עובדים מן הגליל העליון. לכן לא ברור לי, מדוע משה מעדיף אינטגרציה עם מספר דומה של בני חצור ושל בני המושבות הוותיקות ראש פינה ויסוד המעלה או עם 568 תלמידים בני קרית-שמונה (ב"ס דנציגר). האם עלינו להבין מדברי משה שהוא באמת מאמין, שביכולתו של בית-ספר לשנות את החברה? בהחלט קיימים קשרים דיאלקטיים בין החברה והחינוך. החינוך הוא בעצם מוצר של החברה, בה הוא מופיע. ובכן, אינטגרציה תהיה מלאה רק אם תקיף את מרבית שטחי החברה, כולל התארגנות כלכלית ותהבותית. וזה כולל מועצות אזוריות משותפות, בלי הפרדה בין קיבוץ ומושב.

(ב) ההשקפה הסוציאליסטית. משה מציע כתי-ספר חלופיים בתי-ספר שהם סלקטיביים. מחלקים את התלמידים המתקבלים לפי רמות קבועות (עד ל-6) ומידת הניידות כלפי מעלה מוגבלת מראש. הרי ביה"ס המסורתי רואה במנת המישכל את הגורם העיקרי להצלחת תלמידיו. מנת המישכל נחשבת כיציבה ותורשתית, ז.א. בעל מנת מישכל של 100 בגיל 12 עתיד לסיים את לימודיו באותה מנת מישכל ובאותה רמת כיתה. נסיוננו שונה, קיימים גורמים נוספים, כגון סביבה, בשלות וגיל. תלמידים שנחשבו כבינוניים או מתקשים בצעירותם, מגיעים להצלחות לימודיות בגיל מבוגר יותר. העברת ילדינו לא גורם כל נזק לתלמידים ברובד העליון, אך יגלו לגרום לתסכולים ותווית שלילית אצל התלמיד הבינוני.

משה מזכיר גם לרגע קט שבנושא המרכז האחרון נפגשו תלמיד "עמק החולה" פחות מדי עם ערבים ואנשי קידמה ויותר מדי עם גוש אמונים בשומרון. אין לי כאן מקום להסביר את העניין, שעובדתית הוא אמנם נכון, אך הוצא מן ההקשר. מסקנותיו של משה הן, להעביר את בנינו אל ב"ס בעיירת פיתוח מסוימת. שם בוודאי לא יקבלו מידע רעיוני העולה בקנה אחד עם השקפותיו של משה ושלי.

מה במרכז החינוך בשנות ה-2000 או האם הקיבוץ הוא כפר? יש להניח ששנות ה-2000 תעמודנה בסימן של פיתוח החקלאות, התעשייה ואמצעי העבודה. חזון ב"ס מודרני הוא הלימוד המקצועי הגבוה והמפותח, הן לבנים והן לבנות, גם - ובמיוחד - לבעלי הי-כולת הטובה ביותר. ולכן תמוה בעיני, מדוע דווקא משה רוצה להחזיר את בני הקיב-בוץ לב"ס עירוני-עיוני. הרי תלמידי ביה"ס המוצע לומדים את לימודיהם המקצועיים באותו ביה"ס שמשה רוצה לחסל. אדרבה, חברי הקיבוצים והמושבים חייבים לתבוע מבית-ספרם שהוא ישאף לנתינת פתרונות הולמים לבעיות כוח-אדם ופיתוח בהתיישבות העובדת.

בני אצילים - הכיצד?

משה אומר במפורש שהתהוות "בני אצילים" היא תוצאה של חינוך מתירני ובלתי-סמכותי. ז.א. לא ביה"ס האזורי הופך את תלמידיו למפונקים, אלא הוא מקבלם כשהם

כבר כאלו! והאכזבה האמיתית מן החינוך היא שהוא אינו מצליח לבטל את ההשפעות מהבית. זאת בעיה שאינה מיוחדת לבית-הספר הקיבוצי, אלא זאת תופעה כלל-עולמית, כדוגמתה נמצא בציטוטים אין-ספור בספרו המצויין של מיכאל רוטר "10000 שעות", המוכיח שוב (כאילו לא ידענו זאת מקודם!) שהבית משפיע יותר על התלמיד מבית-הספר. משה צודק, אנו חייבים לשפר סידורי בראשית, אך מבפנים, ובשום אופן לא ע"י בריחה החוצה. המפתח להצלחה חינוכית נמצא בבית הקיבוצי עצמו.

האם רק בית-ספר לא-קיבוצי יכול לחנך לקיבוץ? התיזה של משה היא שאם נחנך את בניהם ונכדינו בסביבה לא-קיבוצית, אז נגבש אצלם מודעות קיבוצית. הנני מזכיר לנו, שגם עד עכשיו אחוז מסויים של בני קיבוץ למדו בעבר במסגרות חינוך לא-קיבוציות. נמצא כי אחוז התלמידים שלמדו מחוץ למסגרת הקיבוצית ולא חזרו לביתם הקבוע בקיבוץ הוא גדול פי שניים (!) מאחוז התלמידים שאכן התחנכו במסגרות הקיבוציות ולא נשארו בקיבוץ.

בסיכום - מותר וחיוני לבקר את החינוך הקיבוצי בביקורת חיובית ואף לתבוע שינויים מרחיקי לכת. בטוחני שבמאמץ משותף נביא את כל בתי-הספר הקיבוציים להצטרפות למחנה האינטגרציה ולכן יש לחזק את החינוך הקיבוצי ולשפר אותו, אך לא לחסלו - לפחות לא עד שלא ניסינו לשלב את כל הגורמים במאמץ משותף מבפנים. רק אם יעלו מאמציהם בתוהו, נהיה חופשיים לחתור אל פתרונות מחוץ לתנועה הקיבוצית או מחוץ לשילוב האזורי.

25.4.85

אדם בן-חנוך

אל הצעירים

צעיר יקר -

על אף שמרבית ימות השנה אתה מתחבא בקיבוץ, אנחנו פונים אליך לצאת ולהצטרף לגוף צעירים המתגבש בתנועה הקיבוצית. אתה לא לבד בשטח. ישנם מסביב עוד אנשים, שיש להם רצון להיפגש יחד ולנסות לשנות.

לכן שים לב! בימים רביע וחמישי 22-23.5 באפעל מתקיים מפגש ראשון מסוגו שיהיה מפגש התארגנות של צעירים לקראת ועידת התק"ס.

מי יהיה שם - יבואו הרבה אנשים צעירים, שמטריד אותם כרגע מה יהיה עתידם וגורלם בקיבוץ ובמדינה. הם חוששים בדיוק כמוך מהמפגש, שזה לא ילך וכו'... אז בוא נשים את כל החששות ביחד. מה נעשה? נתכנס ללילה ויום, בהם נדון בנושאים המטרידים אותנו כצעירים בקיבוץ. זה יצליח? זה תלוי, כמובן, בכל אחד מאיתנו. כי ובך ביחד.

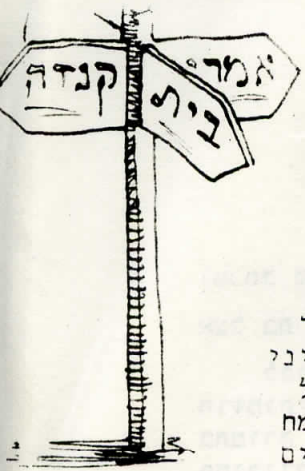
מה אתה צריך לעשות? להעמיד על עצמך את כל חששותיך (שכמובן ישנם גם אצלנו) ותגיע לאפעל, קו מס. 55 מתחנת הרכבת צפון.

הכינוס מתחיל בשעה 10.00 יום ד' 22.5. אנא הבא עמך מצעים ללינת לילה.

להתראות באפעל

מצפים לראות בינינו...

שולטי - בשם הצוות המארגן

מכתב ממרחקים

לקוראי "דברי הכפר" שלום.

כשאני נשאל ע"י הקנדים המקומיים על ישראל והקיבוץ וחיי בקיבוץ, מסביר באלימות ופירוט על איך חיים שם, איך אוכלים ועובדים וגדלים ומתחנכים, הריני נדבק בהתפעלותם ובהתלהבותם של מאזיני מחדש. בלילות אני חולם כמעט תמיד על חברים ונופים מהמשק ומהארץ. בוקר אני זוכר את הדמויות, שמח שאני כאן ושמח שיש לי בית שם. יודע שאחזור לשם. אמש, לאחר שהשבתי את שלישיית הגיאולוגים הרביעית, עליתי כשביל היער לביקתה, בה גרים הדייגים הצעירים, בבית היחיד הנמצא באיזור המפדץ הקטן. במשך שעות עניתי על שאלותיהם ותיארת את הקיבוץ והצבא בישראל. כמה קשה להם לדמיין חדר-אוכל לחמש מאות סועדים, או לדמיין מקום בו עובדים קשה בלי לקבל משכורת, או לדמיין חיים בלי מכונית פרטית וכלי חופש להחליט מתי לצאת לטיול בחו"ל. אפילו לי קשה לדמיין את המציאות של הקיבוץ כשאני כאן, נדבק בקדחת הדולר. מוצא את עצמי מתגאה בקיבוץ, מתגאה להשתייך לכת המשונה הזו בישראל. רוצה להודות לכולכם על השתייכותי, על שנולדתי והתחנכתי והשתתפתי בתופעה הזו של "כפר הנשיא". ברצינות.

או שלא ברצינות. בצחוק. בקלילות.

מאז שזפרדתי מאירופה ועברתי לצפון אמריקה יצא לי לפגוש הרבה אנשים טובים מהמשק. בלב הערבות הקפואות והאינסופיות של קנדה אני פוגש את אהוד וג'ני אלמן וכאילו היינו חברים קרובים מאז ומעולם. ולמעשה לא הכרנו כלל! רק כשנפגשתי עימו ועיינתי באלבום תמונות ישנות הבנתי שאהוד הוא לא שלופה. טעות מביכה ומשעשעת (כל הדרך מאדמונטון לוונקובר המשכתי לצחוק ולעכל את הרעיון שהתכוונתי לפגישת עם שלופה ונפגשתי עם אהוד...)

במונטריאול נפגשתי לכמה ארוחות צמחוניות מפוארות ועליזות עם מרים מעין ובעלה החביב מישל.

בבוסטון הצלחתי לאחר יום של חיפושים בפיצריות, בחנויות הקרמיקה ובין להטוטני הרחוב לאתר ולמצוא את סטיבי חצאית. למרבה הפלא הגוי מתחתן בקרוב. ויקטוריה, בחירת לבו, היא אשת חמודות אמיתית. את חגיגת הסילבסטר חגגתי איתם ברחובות בוסטון, לזכר מסיבות הכפר.

מירב בן-אבי הזדמנה לבוסטון באותם ימים. אח, כמה טוב היה לבלות יחד בדיסקוטיקים ולהיזכר בריקודי שישי בחדר-אוכל. הוזמנו למסיבת מתרוממים והפכנו לא-טרקציה - הזוג "הישר" מקיבוץ בישראל... בניו-יורק מסיבת חנוכה אצל יואב ושירה פק, עם שירים וחגוכיה ומתנות וכל שאר האווירה. בלונג-אילנד מסיבת כריסמס עם חנן והגר ודני נמלי אצל דבי, שהיתה מאומצת אצל משה ווטרמן.

(הנה בדמדומים האחרונים, כשמי המפרץ גואים ומאיימים להרטיב את נעלי, לפתע מבצבץ לו ראשו המגודל של כלב-ים, קרוב קרוב. לאחר שראה שאני כותב בשפה משונה ולא מוכן לתרגם לו את המכתב הזה, חזר לצלול כמים הקפואים. קור כלבי-ים. האו-קיאנוס הזה.)

ומה אני פה: אני טבח במחנה קטן של גיאולוגים אי-שם בחוף פראי ותלול, צפונה מוונקובר. איזור מקסים. איים ומפרצים מוקפים הרים תלולים ומושלגים, יערות אינסופיים והכל שקט שקט ונקי. דרך איזה מכר הוזמנתי להצטרף. וראה זה פלא: גם משיטים אותי דרך מעבורות סירות-מירוץ למפרץ המקסים הזה, גם מספקים לי אוהל ואוכל ושיעורים בגיאולוגיה וגם משלמים לי בדולרים!

כל בוקר - "בייקון אנד אגז אנד האט בראון און דה סייד", כל ערב מנה כפולה של בשר ותפוז"ד, הרבה קפה בוך - והריני משמח את הרעבים, צמחוני שכמוני. הרבה זמן לנוח ולטייל ולקרוא ולכתוב ולהתאמן בג'גלינג ולאפות עוגות ועוגיות

(מכתב ממרחקים - המשך)

אצל בת הדייג (בבית הקרוב).

לפני הג'וב הזה התגוררתי כמה שבועות בוויקטוריה, בירת "בריטיש קולומביה". הוזמנתי ע"י מכרים מ"דנמן אילנד" להתארח במעון לילדי רחוב שהם מנהלים בבירה. בתמורה למגורים ולאוכל ולחברה מעניינת ולכל השאר אני צובע את הבית בצבעים פסיכודליים (להרגעת הנוער הפסיכודלי). לוויקטוריה הגעתי בהפלגה במפרשית גדולה שבנה דודי קולין במו ידיו מעץ שניסר באי-מגוריו "דנמן אילנד". בוויקטוריה התעסקתי. והתפרנסתי ממכירת פוסטרים. במונטריאול פגשתי חברים ישראלים המוכרים פוסטרים טפשיים ממערב-גרמניה. קניתי חבילה גדולה ומאז אני מסתובב עם מזוודה שחורה ומכובדת ומדי פעם פורס את מרכולתי ברחוב סואן ומחליף ניירות גדולים וצבעוניים בניירות קטנים וירוקים. אחד גדול משלי תמורת שלושה קטנים מהקונים התמימים. אפילו פועל שכיר (לזכר "הבונים מפעלי יציקה") כבר מצאתי לי. אני פה במחנה מרוויח כסף - והוא בוויקטוריה מוכר את הפוסטרים ואני מרוויח (קצת).

בפורים כיבדתי את בית-הכנסת של ויקטוריה בביקור (בעיקר רציתי ליצור קשר עם יהודים עשירים ויהודיות צעירות. עם החלק השני הצלחתי). מלבד הרעשנים ואוזני-המן התקשיתי לקשר בין החגיגה הזו לבין חגיגת הפורים במשק. הצטערתי על שאינני משתתף השנה בפורים בכפר הנשיא. חשבתי עליכם - חוגגים ומתלהבים יחד בחדר-האוכל. ביקשתי וניתן לי להקריא חלק מהמגילה. כעסתי על העברית בעלת ההיגוי האמריקאי-אשכנזי (חלק מהמגילה נקרא באנגלית. זה סביר לדעתי, לפחות כך מבין הקהל את הסיפור).

באחת השבתות הוזמנתי לסידרת הסעודות בביתו של הרב המקומי. לא ידעתי שיש מנהג הנקרא "סעודה שלישית". כמעט נחנקתי לקראת סוף היום. להפתעתי היו כולם צמחונים - שוחרי שלום ואחוה ומוסיקה. שרנו שירים ישראלים. אני התנמסתי.

לקנדה באתי לפני כשלושה חודשים, בעיקר כדי לפגוש את דודי קולין באי הקטן ליד ונקובר אילנד, בצד המערבי (הרחוק) של קנדה. חוויה בפני עצמה היתה המעבר ממונטריאול לוונקובר, נסיעה של חמישה ימים באוטובוס אגד עם הפסקות קצרות לגרעינים ופלאפל בכל חור בסרגל. כמו מדבר שטוח מאופק לאופק. הכל אפור, לבנבן וקפוא. מעט חורשות, מעט חוות בודדות וכביש ארוך וישר. באדמונטון, כאמור, עצרתי ליומיים אצל אהוד וג'ני ונחתי מהנסיעה.

בדנמן-אילנד שהיתי כחודש וחצי. עבדתי קצת בבניין. הפלגתי בסירה הטובה, למדתי לגלוש באתר סקי קרוב, ובעיקר הכרתי אנשים טובים. חוויה נעימה לגור באי קטן עם מעבורת אחת כל כמה שעות לאי השכן. בכל מקום אליו אני מגיע אני מכיר אנשים, הופך לחלק מהקהילה, משתתף ומכיר. נהדר לראות כמה הרבה אנשים מתעניינים כה הרבה בקורה בישראל. הקנדים פה לרוב פרוכניציאליים, מקומיים, כמ-עט ואני כותב פשוטים, חסרי מודעות וערנות לקורה מחוץ לארצם. אני אוהב אותם - רגועים, שקטים, אדיבים ומשתפי פעולה. נוח לי בחברתם. קל לי להרגיש בבית.

איך שהפרספקטיבות שלי מתרחבות, משתנות. להיות שייך כל כך לקיבוץ ולקורה בארץ ולנוף ולהמולה, ויחד עם זאת להיות מעורב, מוצף במעשי פה, כאילו זה כל מה שיש ואינני שייך למציאות אחרת, בישראל. (האין זה כך ממילא, אחרי ככלות הכל?)

מברך על יציאתי הזו לשנת חופש, על ההפסקה שלקחתי ונציאות חיי הקודמת מברך על כל שיעור שאני מקבל בכל הזדמנות של פגישת אנשים שונים במקומות שונים בעולם הזה שבחוץ. נראה שדי מתאים לי לעשות את שאני עושה כעת. אולי לזמן מה. מי יודע.

חושב עליכם הרבה. בעוד כמה ימים פסח. חג שמח. אוהב ומתגעגע

א ב י ש י

סמינר למטבלות, הורים וסבים

ביום ב' 13.5.85, בערב, יתקיים אצלנו סמינר חינוכי בהנחייתה של ג'ודי רבינוביץ מקרית שמונה. רבים מהחברים מכירים את ג'ודי ועבודתה, אך לאלה שעוד לא הספיקו להכירה, אני כותבת כמה שורות אודותיה.

ג'ודי אמריקאית, נשואה לרוסי, ולהם שני בנים, שגרה כמה שנים בקרית-שמונה ועובדת באזור, גם בק"ש וגם בקבוצים שונים. כמו כן יש לה קשר עם בית החינוך בעמק החולה. לג'ודי יש תואר די נדיר: היא מומחית ללקויי למידה, וה"למידה" כוללת בתוכה את כל שלבי ההתפתחות של הילד. היא עובדת בתחום זה יותר מ-20 שנה, לרוב עם ילדים בגיל הרך, אך גם עם ילדים מכל הגילים, ואף עם מתבגרים ומבוגרים. הנסיון שלה כולל עבודה עם בעיות מכל הסוגים, מלקוי לימודי קל עד לעבודה עם פגועי-מוח. היא בודקת את הילד, משוחחת עם ההורים, ונותנת ייעוץ ותוכנית עבודה להורים, למחנכים ולילד עצמו.

ג'ודי עובדת אצלנו בכפר הנשיא קרוב לשנה, ובמשך התקופה הזאת ערכה הסתכלויות בכל בתי-הילדים של הגיל הרך, מבית התינוקות ועד הגנים. בנוסף לכך, נבדקו אצלה מספר גדול של ילדים ומתבגרים וניתן ייעוץ לגביהם. ג'ודי מוסרת שנעים לה לעבוד אצלנו, הילדים הם "נהדרים" (!) רוב ההורים הקשיבו היטב ושיתפו פעולה בתוכניות ילדיהם, והיא נהנית מהעבודה המשותפת עם מערכות החינוך השונות אצלנו.

כמה מילים בקשר למטרת הסמינר:

מטרת הסמינר היא רב-מימדית. זו הזדמנות ללמוד להיות עירני יותר ולהבין יותר את התהליכים ההתפתחותיים והשלבים השונים בחיי הילד, להבין את חשיבות השלבים השונים, כמו-כן ללמוד איך לתמוך בילדינו ולגרום להתפתחות תקינה אצלם. היא תדבר גם על המלכודות השונות שאנו נוטים ליפול בהן, כאשר מגדלים ילדים, ואיך למנוע נפילה זו.

הערב יהיה מחולק לשני חלקים - ג'ודי תתן הרצאה קצרה, ויהיה מספיק זמן לשאלות ותשובות - חלק מאד חשוב. החלק השני יהיה מוקדש לעבודה יותר מעשית. היא תתן לנו, דרך נסיונות שונים, להגביר את הבנתנו על הילד - איך הוא מרגיש עם הבעיה שלו.

יש לזכור שמטרת הסמינר היא לקבל מידע כללי ותיאורטי, ולא לנהל שיחות פרטיות בקשר לילדים ספציפיים. חברים שמעוניינים בשיחות כאלו מתבקשים לפנות לג'וליה (לא בערב הסמינר).

הפגישה תתקיים במועדון החברים החל משעה 16.00 עד השעה 18.30 וא"כ מ-20.00 עד 23.00.

ההשתתפות מאד מומלצת.

ג'וליה נ. - חנוך מיוחד
ג'יין תלם - גיל הרך.

ועדת הנצחה סיכמה:

הצעות לנוהל אב לוהנצה

- יום הפטירה
- (1) המזכיר יפרסם מודעה על לוח-המודעות.
 - (2) המזכיר יפרסם מודעת-אבל (אחידה בכל המקרים) בעיתון "דבר" ובעיתונים אחרים, לפי רצון בני המשפחה.
 - (3) המזכיר ידאג שכל חבר הנמצא מחוץ לקיבוץ יקבל ידיעה על הפטירה.
 - (4) המועדון ייסגר עד היום שלאחר ההלוויה. במקרים מיוחדים המקום יהיה פתוח להתכנסות.
- יום ההלוויה
- (1) תתאפשר הצבת הארון לפני ההלוויה במקום ציבורי, לשם התייחסות עם הנפטר.
 - (2) בשעת ההלוויה תאושר הפסקת העבודה בקיבוץ, ע"מ לאפשר השתתפות הציבור בטקס.
 - (3) הספד בשם הקיבוץ ליד הקבר ייאמר ע"י חבר שייקבע ע"י המזכיר.
 - (4) המזכיר יקבע בכל פעם צוות שיטפל בנשיאת הארון ובקבורה עצמה.
- ימי האבל
- (1) האבל יימשך שלושה ימים, כולל יום ההלוויה, לגבי נפטרים מקרב תושבי כפר הנשיא.
 - (2) אבל דוחה חגים פנימיים, מסיבות והצגות.
 - (3) אבל אינו דוחה ישיבות ואסיפות.
 - (4) קבלת שבת וחגים לאומיים אשר חלים תוך תקופת האבל יתקיימו, אך בצניעות.
- יום השלושים
- (1) יתקיים טקס התייחדות עם זכר הנפטר. פרטי הטקס ורשימת המוזמנים ייקבעו בתיאום עם בני המשפחה.
 - (2) חלקו של העליון באותו שבוע יוקדש לזכר הנפטר.
- יום השנה הנצחה
- גילוי המצבה על הקבר (אם לא נעשה קודם לכן)
- תוקם פינת זיכרון במקום ציבורי ובה יצויינו שמות הנפטרים. לא יקוימו מפעלי-הנצחה אישיים נפרדים.
- יהיה בפיקוח ועדת ההנצחה.
- בית העלמין
- להמשיך לאמץ את הצעת נוהלי האבל וההנצחה שאושרה באסיפה בתאריך 10.10.72
- להוסיף לנהלים הקיימים -
- (א) יום ההלוויה: לכבד רצון המשפחה על צורת הטקס והקבורה.
- (ב) יום השלושים: המזכיר יתאם עם המשפחה על אופי ביצוע האזכרה.
- (ג) הנצחה: לא יקוימו מפעלי הנצחה אישיים נפרדים, אלא רק באי-שור האסיפה.
- (ד) מקום קבורה: הבטחת מקום קבורה ליד בן/בת זוג, לפי רצונם.
- הצעות חדשות
- (א) לאחד את בית הקברות הישן עם החדש בצורה מסודרת.
- (ב) התקנת כיור לשטיפת ידיים.
- (ג) מקום הצבת הארון לפני ההלוויה, זמנית: אזור הפכיליון לאחר הרחבת חדר-האוכל ייקבע מקום מרכזי.
- (ד) עיצוב המצבות אחיד לכולם.
- גיוס חברים לטיפוח המקום.

חלק ג'

חלק ד'

ס פ ר י ם ח ד ש י ם ב ס פ ר י ם

מערכת עלון קיבוצי כמוסד קומוניקאציה - ש. שור - המכון לחקר הקיבוץ ואוניב. חיפה		
מנוחה נכונה -	ע.עוז	ע"ע רומן
פרינסס דייזי -	ג. קראנץ	שוקן "
הצבע ארגמן	א. ווקר	לדורי "
הסיפורים המותחים ביותר בעולם	שוניב	אשר בלש
ואולי שונה	ה. רות	כנרת רומן
הלשון שניצלה	א. קאנטי	ס"פ "
היו זמנים באמריקה	ל. הייז	מודן "
בית ספר לריקודים	נ. זק	כתר מחזה
הצוות המובחר	ט. וולף	מערכות רומן
מכתבים מתאילנד	בוטן	ס"פ "
סיוט האימה	ד. ירון	מעריב "
אישה שבורה	ס.דה-בובואר	זמורה ביתן "
נופי ארץ ישראל במאה הי"ט	קדום	היסטוריה
הכמיהה להתישבות יהודית בעבר הירדן - 1871-1947	צ. אילן	יד בן צבי היסטוריה
מפיטורי הרמ"א עד פירוק הפלמ"ח	א. שפירא	הקה"מ פוליטיקה
בחינות בגרות במתימטיקה	משרד החינוך	מתמטיקה
שנות זעם - ימי תהילה	י.בן עמי	נתיב היסטוריה
ארץ קטנה גדולה	ס. בן-יוסף	כרמל טיולים
החי והצומח של ארץ ישראל. כרך 2 עורך	ע. אלון	משה"ב אנציקלופדיה
טייפון	ג'. קונרד	הקה"מ רומן
הכוח האחר	י. הנדל	" "
אמא, שמש ומולדת	י. קרונזון	ישבא " ביוגרפי
סיפורים	מ. טביב	משה"ב "
שושנת הרוחות	א. לה-גוין	כתר "
מדוע אני כותב, ועוד מסות	ג'. אורוול	ע"ע "
המקום הסודי שלי	א. טבן טוב	ישראלי ע"ע כתיבה יצירתית
גיאוגרפיה ופוליטיקה בישראל	א. אפרת	אחיאסף עיון
דרך ארץ עם חי בנופיו	ע. זהרונ	משה"ב אלבום ידיעת הארץ

שינוי לבב!

הודעה מהאקונומיה

הודעות מהאקונומיה:

- * חלוקת ביצים וירקות תיעשה מחוץ לאקונומיה, בימי חמישי, בין השעות 14.00-20.00.
 - * האקונומיה תהיה פתוחה לצרכי הענפים כל יום בשעה 19.30-20.00.
 - * לא יהיו ביצים מחוץ לאקונומיה במשך ימות השבוע, פרט ליום ה'. למי שיח-סרו יוכל לפנות לאקונומיה בשעות 12.00-14.00 (נא לא לעבור בשעות אלה דרך המטבח, אלא לבוא דרך הרמפה).
 - * למטפלות ולכל הוועדות: עליכם להודיע שבועיים מראש על אירוע כמו טיול, מסיבה, חתונה וכו'.
- נא לדייק בזמנים
ותיהנו - אנג'י

- ומענף המזון:

אנשי המועצה לא יפנו את האשפה, אם נמשיך לזרוק נוזלים לתוך המכלים. אי לכך חל איסור מפורש על זריקת נוזלים כלשהם למכלי האשפה (מרק, רוטב, תה, קפה וכו').

אנא שתפו עימנו פעולה!
תודה

הודעה מהספריה:

הספריה תהיה פתוחה להחזרת ספרים ולהחלפתם כל יום בין השעות 10.00 עד 12.00, ובערבים, כרגיל. לחיילים ולחברים שלא נמצאים בבית במשך השבוע - בשבת, כרגיל. החברים מתבקשים להחזיר ספרים לספריה תוך תקופה סבירה. יש ביקוש גדול לספרים מסויימים, לכן נא להתחשב במי שמחכה בתור. אפשר להזמין ספרים (לקניה אישית) באמצעות הספריה, מתוך הרשימה התלויה על דלת הספריה, במחירים מוזלים, או כל ספר אחר.

מאיר

(בינינו לבין עצמנו - סוף)

בכלל, אילו היה קצת הומור בכתבות הרציניות, היו יותר מעניינות. רק להקת אצבע הגליל הצילה את המצב.

סידורים חדשים בעלון

אנגה דואגת למציאת מעטרים נוספים וחדשים. לפני שבוע ריני כ. עיטרה והשבוע זה נעשה בידיו של דודו. * ניקול חזרה אלינו מן ההנקה לכתוב "מה נשמע" - ברוכות היולדות והחוזרות. * אגב, יש שמועה הנפוצה פה ושם שאם לא כותבים מספיק חברים "מן השורה" ל"דברי הכפר", מוטב שלא יופיע. האם אתה קורא את כל העלון או רק מעט ממנו? ננסה לבדוק את התשובות בשבוע הבא.

שבת שלום
א ר י ק

3rd May, 1985

NEWS OF THE WEEK

This week we shall begin with "forthcoming attractions". The film on Saturday night is "Local Hero", with Burt Lancaster, Peter Rogers, Dennis Lawson. It is directed by the same director who made "Gregory's Girl" which you may have seen.

Talking of films - this week we saw the new edition of the video magazine of the kibbutzim. One item is about artificial insemination of sheep in Kfar Hanassi, which was filmed by Ido Sela. I must say our sheep are very photogenic (not to mention Yisrael, Yoel and Micha!!)

Avishai Pearlson wrote a long and interesting letter to the chaverim about his adventures in the States and Canada. His current occupation is cook to a geological expedition in Western Canada. He is having a grand time, and he says wherever he goes he talks about kibbutz, and as he talks he feels very proud to belong to a society like ours.

Some gems from the greetings the children (7 year olds) sent to the State of Israel on its "birthday" last week:

"Tzachi Franklin: Let there be no more thieves in our land.

Daria Bilgory: The State should exist for thousands and thousands of years, and should have some goods years too.

Shiri Bolchinsky: All the soldires should be healthy and my daddy too.

Einav Golan: Our country should be clean and beautiful for ever, and all the Jews should love it till the end of their days.

Merav Amar: The retreat from Lebanon should finish, and all the business with the ghettos shouldn't start again. "

As you must have noticed Meir Reines has started workingⁱⁿ the library full-time now. He tells me that lending hours (in addition to the evenings and Shabbat as usual) will be from 10 - 12 every week day.

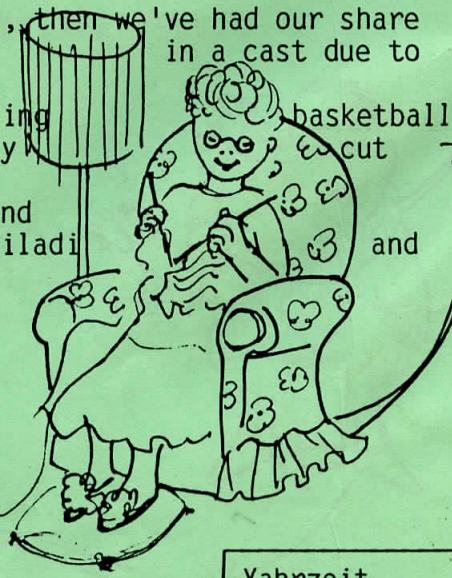
If you were wondering why there have been no fresh eggs out in the kitchen, there is now an explanation - Angi says that he will put out eggs only on Thursday, with the fresh vegetables from 14.00 - 20.00, but if you run out, you can come to the Economia any day between 12.00 - 14.00 (from the back please, not through the kitchen).

If accidents really come in 3's, then we've had our share this week - Melvyn & Gabi both in a cast due to over-energetic exercise - Melvyn rollerskating, Gabi playing basketball. Dalia Boskila also got herself a nasty cut while learning to drive "Charlie". A quick recovery to everyone, and of course also to Mick, Chaim Giladi and Esther Philips, who are all in hospital in Tzfat.

Bon Voyage to George Ney and to Harry Berg who both left for England.

SHABBAT SHALOM

Inge

Yahrzeit
19 Iyar-Otto Ney

[illegible]

- #####

#####

[illegible]

- 6.5. Yona & Eli Oren (Reines)
8.5. Timna & Yoram Sho'ar
Ruti & Doron Cohen
9.5. Shosh & Gershi Epstein
Rene & Michael Cohen
Noa & Efraim Maayan
Esther & Avi Netzer
Na'ama & Gershon Mader

דו"ח משיבת ועדת המשק מיום 19/4/85

נכחו: מיכאל ד', יעל ש', גדי ע', הרי ל', אורי א', יאיר ד', יענקל מ', מיכאל כ', רימונד ג', ברוך כ'.

1. שומר שדות (מוזמן: יואל ו')

עקב גניבות חמורות בשנה שחלפה ונזקים לצנרת בשדות הכותנה, סוכם לחפש שומר-שדות חדש שיוכל להתגבר על הבעיות. לאחר התייעצות עם אנשי הסיירת הירוקה והמשטרה, החליטה וו' המשק להעסיק את קאמל מטובא (שרת עד כה כגשש בצה"ל) החל מה-1 ביוני, 85'. דיון נפרד התקיים בנושא הגניבות במחנה וסביבתו, גמר גידור איזור הצאן והלול.

2. תיכנון מוקדם להפקת אנרגית חשמל מהירדן (מוזמן: ברוס וו')

מרכז המשק מסר על גישושים ראשוניים לאפשרות ניצול מי הירדן ליצירת אנרגית חשמל. לבדיקה ראשונית פנינו לחיים פלדי, מהנדס-המים של משרד החקלאות האזורי, שגילה עניין בנושא ושטח בפנינו דרכים אפשריות להגשמת התוכנית. מר פלדי הכין חומר ראשוני כבסיס לתיכנון מוקדם כולל הצעת התוואי. הגשנו את ההצעה למוסדות שמורת-הטבע, ותגובתם בשלב זה מעודדת. במועד קרוב נוזמן להצגת הנושא בפני וועדת פיתוח שלהם.

מרכז המשק ביקש מחברי וו' עדת המשק להחליט על בדיקת הנושא באופן יסודי ולהקציב למטרה זו 15 אלף דולר. עיקר התקציב להעסקת המהנדס היוצא לגימלאות ב-15 במאי. ועדת המשק לקחה בחשבון את הסכומים הניכרים שנחסוך בתצרוכת החשמל שלנו, במידה והרעיון יתממש, והחליטה לאשר את התקציב. התוכנית על פרטיה תובא בפני החברים במועדון הכלכלי.

3. השתלמות במוסכי "ג'ון דיר" בגרמניה

מוסכי "ג'ון דיר" בגרמניה מקיימים מידי שנה השתלמויות למרכזי מוסכים. היות ומצויים ברשותנו 15 טרקטורים ו-3 קטפות מתוצרת החברה, הוחלט לאשר יציאתו של אמנון ה' להשתלמות של שלושה שבועות ביוני.

4. אינפורמציה על עתיד מבנה המפעל

וו' המשק שמעה בקצרה הסברים על נקודות התורפה בתוכנית שהוגשה ע"י מיכאל כהן. הוחלט לקיים דיון מוקדם של חברי הנהלת מחלקת האלומיניום בהשתתפות מיכאל ד' והרי וכן לערוך ביקור בחולה, כדי לראות את הקו-נוע בפעולה. המטרה להרחיב את המידע של חברי הוועדת לקראת הדיון בעתיד מחלקת האלומיניום (טיב גבוה).

דו"ח מסיון שנערך בחולה ביום 26/4/85

נכחו: חברי הנהלת המפעל, מחלקת האלומיניום, ועדת המשק.

בסיון התקבל הסבר מקיף על הגידולים בחולה, ולאחר מכן התמקדנו בנושא הקו-נוע, פעילותו ויעילותו להשקיה. אורי א' עמד על שיטות ההרכבה והחלקים השונים הניתנים לייצור במפעל, אם ניכנס לנושא זה.

חשיבות הסיון בכך שיכולנו לעמוד מקרוב על הצלחת הקו-נוע הזה לעומת הקו-נוע שהיה לנו אשתד. החלקים היסודיים של הקו-נוע והמפעילים השונים - מיובאים מחו"ל. הצנרת וחלקי האלומיניום - הורכבו כאן. המשק שכר את הקו-נוע לשנת נסיון, ובסוף העונה נחליט אם לרוכשו. לרשותנו שתי יחידות המאפשרות השקיה של כ-900 דונם. צוות עובדי החולה הביעו את שביעות רצונם המוחלטת בשלב זה.

אל 3' 38' 54

חבר/ה יקר/ה.

בעזרת השם וחברת בזק, בשעה טובה ובמזל טוב, הנני שמח להודיעך,
כי ביום 12/5/85 יבואו לביתך טכנאי חב' בזק להתקין שקעים
וחוטים לטלפון. גבי אורן אחראי למבצע. נא לפנות אליו בקשר
למיקום השקעים ומפתחות לבית, לא יאוחר מיום לפני המועד הנקוב.

אלן וויטהם